

## Balada dřevorubce - Ladislav Vodička

Moje práce to je kácet stromy  
dělám to už hezkou řádku let  
Tedy dělával jsem než mě zchromil  
jeden kus co se mi nevyved'  
Kácím stromy dobrých dvacet let  
až ten jeden se mi nevyved'

Kousek náhody a kousek smůly  
kmen jak padal přes nohy mě švih'  
Vytáhli mě, svázali dva kůly  
vynesli mě z lesa na větvích  
Kousek smůly a ten kmen mě švih'  
pak mě nesli a mě přešel smích

V nemocnici do sádry mě dali  
nohy na kladku a závaží  
osm neděl ležet - dodávali  
osm neděl - to mě doráží  
Postel, sádra bezmocný v tom žít  
osm neděl to mě poráží

Ve dne rádio, jídlo, řečí, čtení  
toto ještě jakžtakž utíká  
ale v noci, nocím konce není  
čas se zastavil a netiká  
Noc je pustá, chladná, veliká  
čas se zastavil a netiká

Za noci mi lesy šumí v hlavě  
slyším ptáky, vítr profičí  
teď se toulat v mechu nebo v trávě  
sbírat houby cítit jehličí  
To se člověku tak honí v hlavě  
k ránu steskem divže nekřičí

Pořád musím vidět hroznou chvíli  
jak to padá na mě čím dál víc  
jak to roste, mohutní a sílí  
na mě praskot, úder a jsem nic  
A je ticho, ležím, nevím nic  
krev a bolest pryští z nohavic

Jednou v tomhle černém nočním bdění  
přetáhl jsem deku přes sebe  
ze smutku a snad pro ulehčení  
hrál jsem, hrál jsem na hřeben  
Pod dekou a jenom pro sebe  
hrál jsem, hrál jsem na hřeben

Nohy bolet sice nepřestaly  
ale čas se přece roztikal  
zase ucítil jsem, že mám svaly  
jako kdybych sekeru si vzal  
Čas, můj čas se znovu roztikal  
po týdnu jsem znovu klidně spal

Tvoje práce to je kácet stromy  
to mi dnes a denně hřeben hrál  
Budeš zase v lese, nejsi chromý

budeš stejný jakýs' býval

To je moje práce kácet stromy  
to jsem na hřebenu si denně hrál  
to jsem na hřebenu si denně také hrál ...